

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

De secundo beneficio, quod est liberatio à pœna peccati tàm æterna,
quàm corporali

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

De secundo beneficio Passionis Christi, quoad
est liberatio à pœna peccati, tantu æterna,
quàm corporali.

In eadem peccati malitia variè possunt considerari
rationes, tanquam peccati effectus. Et sunt: *macula,*
incurvatio, reatus, pœna.

Prima est macula quædam, turpem, sordidam ac de-
formem reddens animam, eò quod inordinatam illam
facit, & quasi incurvatam à Deo ad creaturas: etenim
peccatum anima recedit à Deo tanquam ab ultimo
fine, & ad creaturam accedit; vnde quemadmodum
corpus humanum censetur turpe ac deformè, si primò
directum habens ad sidera vulum, declinet deindè ab
oculo naturali situ, & totum incurvatum procederet: pari-
tatione turpis & deformis dicitur illa anima, quæ desi-
nit directè contemplari Deum, tanquam ultimum fi-
nem, se incurvat & inclinat, totum suum affectum po-
nendo in creaturis.

Secunda conditio peccati est offensa Dei, & oritur ex
incurvatio: quia ex macula animæ, quæ est quædam privatio
gratiæ & Chritatis Dei, sequitur displicentia Dei, quæ
est offensa Dei. Summè namque Deus offenditur,
in quantum ei displicet, quod positus in æquilibrio &
comparatione cum creatura minus estimetur ad anima,
quàm ipsa creatura, quodq; anima potius eligat deserere
Deum, quàm creaturam, auertendo à Deo affectum su-
um, & convertendo illum ad creaturam. De hoc sui vili-
tudio lamentabatur Deus illis Prophetæ verbis: *Duo Ierem. 2.*
*quia fecit populus meus: dereliquerunt me, fontem aque
vive (vel, ut alii legunt, aquam vivam) & foderunt sibi
cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas, sed
solum quæ non nisi lutum continent.*

Tertia conditio, & proprietas peccati est iniuria Dei.
Quia facit contra ius proprium Dei, quod habet, ve-
l summum, summum bonum & ultimus finis, ac proin-
de, utramque super omnia. Et non tantum peccator
offendit contra ius Dei, in quantum est ultimus finis;
sed etiam in quantum est primum principium per-
fectionis, quia abicitur ipso esse, substantia
& potentia animæ à Deo receptis: & in quan-
tum

tum est Legislator, nam peccando spernit & pro-
pendit leges Diuinas: ac denique in quantum mu-
nerator vniuersalis, quia nihil æstimat promissa,
nec minimum timet pœnas à Deo committas.

Quarta proprietas, quæ veluti passio peccati et vi-
litiæ eiusdem tanquam ex essentia dimanat, est reus
pœnæ, qui est quoddam debitum, vel, vt melius dica-
mus, obligatio moralis ad sustinendam pœnam æter-
nam, & temporalem.

p. 2. q. 89.
art. 4.

Ultima proprietas peccati est pœna actualis, æterna
& temporalis. Etenim, cum malitiæ peccati pericula
in infinita, in quantum est offensa Dei, boni in finem, mutatur
ex se pœnam aliquam infinitam secundum duriti-
nem, quæ est pœna æterna, quæ remittitur, cum remittitur
peccatum mortale, & succedit solum pœna tempo-
ralis.

Hæ sunt proprietates peccati, à quibus omnibus nos
liberat Christus Saluator noster per æquissimam suam
passionem & per pretiosissimum suum sanguinem. Ne-
que nobis remittit dumtaxat maculam peccati, offensi-
sam, iniuriam Deo illatam; verum etiam debitam
obligationem pœnæ, & pœnam æternam: cum enim li-
berat nos à peccato, modo supra dicto, simul nos liberat
à pœna æterna illi annexa. Considera excellentiam
huius beneficii: siquidem æternitas hanc sortitur con-
ditionem, vt, vbicumque reperitur siue in bono, siue in
malo, infinitum efficiat. Si se coniungit bono præ-
mij, infinitum reddit præmium: si verò malo peccati
associat, infinitam pariter efficit pœnam: Ergo Christus
D. N. Sanguine suo liberat nos ab infinita pœna quæ
est epilogus & cataclysmus malorum, id est, vni-
uersale diluuium omnium pœnarum. Quapropter pro
tanto beneficio Christo debemus infinitam obligati-
onem, infinitam gratitudi-
nem.

Eccl. 40.

